

N:o 69.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 8 maj 1900.
— — — — Andra Kammaren den 8 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af väckt motion om ändring af kongl. förordningen den 6 februari 1849 angående viss tid för klander af husesyn emellan enskild jordegare och landbo.

(Lagutskottets utlåtande n:o 9.)

Till Konungen.

Vid innevarande riksdag har enskild motionär väckt förslag i syfte att behörigheten att förrätta sådan syn, om hvilken är fråga i förordningen den 6 februari 1849 angående viss tid för klander af husesyn emellan enskild jordegare och landbo, måtte utsträckas till personer, som varit men icke längre äro nämndemän.

Enligt Riksdagens åsigt skulle det för allmänheten medföra en afsevärd fördel, om behörigheten att med laga vitsord förrätta af- och tillträdessyn emellan enskild jordegare och landbo utsträcktes till förutvarande nämndemän, och Riksdagen håller före, att genom en sådan förändring icke skulle äfventyras den oveld och sakkunskap hos förrättningsmännen, som må anses utgöra den inre grunden och förutsättningen för det högre vitsord, som blifvit tillerkänt af nämndemän förrättad af- och tillträdessyn framför af andra personer verkställd sådan syn.

Ändamålsenligheten af den föreslagna förändringen framträder desto mera, om man tager hänsyn till de förändrade förhållanden i afseende å

nämndemäns tjenstetid, som inträdt, sedan nämndemännen väljas allenast för vissa år; och någon särskild och större erfarenhet i fråga om syners förrättande kan ju ej antagas förefinnas hos tjenstgörande än hos förutvarande nämndemän.

Giltiga skäl föreligga alltså, enligt Riksdagens tanke, för en lagändring, hvarigenom förutvarande nämndemän — naturligtvis under förutsättning att de innehafva de kvalifikationer, som fordras af tjenstgörande nämndemän — i afseende å behörigheten att förrätta af- och tillträdessyn emellan enskild jordegare och landbo, likställas med tjenstgörande nämndemän.

Konsequensen torde emellertid måhända fordra, att i sammanhang med ändring i förordningen den 6 februari 1849 vidtages ändring äfven i ett eller flere andra lagrum, som afhandla nämndemäns behörighet att förrätta syn.

Riksdagen får alltså anhålla, att Eders Kongl. Maj:t täcktes låta utarbeta och för Riksdagen framlägga förslag till sådan ändring af kongl. förordningen den 6 februari 1849 angående viss tid för klander af husesyn emellan enskild jordegare och landbo, att de i förordningen gifna bestämmelser må blifva tillämpliga utan afseende derå, huruvida de i förordningen omförmälda syner förrättats af tjenstgörande eller förutvarande nämndemän.

Stockholm den 8 maj 1900.

Med undersåtlig vördnad.